

Květen

Divadelní zpravodaj

112. sezóna 2021/2022

DERNIÉRA ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY NA MALÉ SCÉNĚ

UKRAJINSKÉ POHÁDKY ČESKÝM DĚTEM

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY

UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

SCÉNIKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKT

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Květen

NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE
O PROGRAMU NALEZNETE NA
WWW.VCD.CZ

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	17:00	K. Plešková / SHOWTIME	str. 24	
			Součástí večera bude slavnostní křest CD! Muzikál o dětech bez domova a budoucnosti, které dokážou změnit vlastní osud. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
PONDĚLÍ	2.	10:00	JAKO BŘITVA	KONEC 12:30	ŠK
		19:00	J. Havelka, DD / VRAŽDA KRÁLE GONZAGA		Q
			Hřích je hřích, i když nám svědomí namlouvá opak. Hrají S. Babčáková, K. Melíšková, T. Jeřábek, M. Myšička, I. Trojan. Režie J. Havelka. Dejvické divadlo, Praha		
ÚTERÝ	3.	18:00	NÁHRADA ZA 27.1. A. Zachary – M. Weiner – A. Winsberg / PRVNÍ RANDE		
			Romantická muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů. Co všechno se může stát na prvním rande naslepo? Hrají E. Skálová, D. Rymeš a další. Režie S. Moša. Městské divadlo Brno		
STŘEDA	4.	20:00	GALAVEČER SMÍCHU		
			Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT.		
PÁTEK	6.	19:00	MIMO ZÁZNAM		H
NEDĚLE	8.	15:00	D. Bartůňková / PRINCEZNA ZE MLEJNA		P _N
			Muzikálová pohádka podle oblíbené filmové předlohy Z. Trošky. Režie D. Bartůňková. Divadelní společnost N. Venturové, Praha		
PONDĚLÍ	9.	8:30	PRINCEZNA ZE MLEJNA		ŠK
		10:30	PRINCEZNA ZE MLEJNA		ŠK
		17:00	PRINCEZNA ZE MLEJNA		P _P
ÚTERÝ	10.	17:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 19:35	J
STŘEDA	11.	18:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 20:30	X
ČTVRTEK	12.	18:00	NÁHRADA ZA 9.3. ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 20:35	N

PÁTEK	13.	10:00	ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 12:10	D
		19:00	ZA 19. 4. A 1. 11. P. Hartl / HOVORY O ŠTĚSTÍ MEZI ČTYŘMA OČIMA		
			Situční komedie o lásce a sexu na nábytku IKEA. Tři milenecké dvojice a rozmazlená čivava svedou na rozkládací skandinávské pohovce boj o štěstí... Hrají J. Stryková nebo J. Schneiderová, M. Šoposká, K. Hádek nebo M. Slaný, F. Blažek a další. Režie P. Hartl. Studio DVA divadlo, Praha		
SOBOTA	14.	18:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 20:30	T
NEDĚLE	15.	13:30	SUMMERSHOW 2022		
			Závěrečné představení kurzů taneční školy SelectDance .		
		18:00	SUMMERSHOW 2022		
PONDĚLÍ	16.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30 ⇌	ŠK
			Národní poklad z jiné perspektivy. Dramatizace české literární klasiky aneb Kytice očima dětí a studentů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		19:00	A. Dvořák / RUSALKA		
			Lyrická operní pohádka o třech dějstvích v podání studentů Konzervatoře Pardubice . Dirigent T. Židek. Režie J. Uherová.		
ÚTERÝ	17.	19:00	MIMO ZÁZNAM		F
STŘEDA	18.	19:00	NÁHRADA ZA 10. 3. ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 21:10	M
ČTVRTEK	19.	19:00	Molière / ZDRAVÝ NEMOCNÝ		B
			Komedie o pokrytectví, lži, ale i lásce. Hrají P. Bucháček, L. Matoušková a další. Režie J. Š. Hájek. Městské divadlo Mladá Boleslav		
PÁTEK	20.	19:00	ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 21:10 DERNIÉRA 	E
SOBOTA	21.	18:00	MIMO ZÁZNAM		U
NEDĚLE	22.	10:30	HEJBLATA		
			Představení Taneční školy InDance , jako host vystoupí soubory Pop Balet Pardubice . Ukázka celoroční choreografické práce největší taneční školy v ČR. Tančí všichni žáci školy od tříletých po dospělé tanečníky. Vstupenky v prodeji od 2. května.		
		14:00	HEJBLATA		
PONDĚLÍ	23.	18:00	VEČER KLASICKÉHO BALETU		
			Komponovaný taneční večer. Děti ze studia Ballet Prima Pardubice a jejich hosté, přední sólisté baletu Národního divadla , zatančí krátký balet Šípková Růženka a pásmo sólových a skupinových vystoupení ze světových baletů.		
STŘEDA	25.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	K
ČTVRTEK	26.	16:30	NÁHRADA ZA 13. 12. COPPELIA – ZUŠ PARDUBICE, HAVLÍČKOVA		
			Romantický balet klasického repertoáru na motivy námětu E. T. A. Hoffmana s hudbou L. Delíba v podání žáků tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova .		
		19:00	NÁHRADA ZA 13. 12. COPPELIA – ZUŠ PARDUBICE, HAVLÍČKOVA		
ÚTERÝ	31.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30 ⇌	V

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	15:00	NÁHRADA ZA 16. 1.	L. Procházková / O CHYTRÉM HONZOVI A KRÁSNÉ MADLENCE	
				Veselá pohádka s písničkami. Divadelní agentura Praha	
PONDĚLÍ	2.	8:30		O CHYTRÉM HONZOVI A KRÁSNÉ MADLENCE	ŠK
		10:00		O CHYTRÉM HONZOVI A KRÁSNÉ MADLENCE	ŠK
NEDĚLE	8.	19:00	NÁHRADA ZA 11. 3.	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45
ÚTERÝ	10.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45	M ₂ +R ₃
PÁTEK	13.	8:30		K. Plešková / O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI	ŠK
		10:00		Pohádka plná humoru, zázraků i přátelství. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
PÁTEK	20.	10:00		RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	VG ₁ +VG ₂ 2022 2023
SOBOTA	21.	19:00		RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	I. PREMIÉRA P _{1A} 2022 2023
NEDĚLE	22.	19:00		RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	II. PREMIÉRA P _{2A} 2022 2023
PONDĚLÍ	23.	17:00		BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 19:45
					ZADÁNO
PÁTEK	27.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45	C ₁ +C ₂ +H ₂
SOBOTA	28.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45	H ₁ +T ₁
PONDĚLÍ	30.	19:00		RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	P _{1B} +P _{1C} 2022 2023

KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK	26.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
PÁTEK	27.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	G
SOBOTA	28.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	3.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	HRADEC KR. (SÁL FILHARMONIE)	HK
ČTVRTEK	5.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	MLADÁ BOLESLAV	
PÁTEK	13.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	ÚPICE	
ČTVRTEK	19.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KRÁLÍKY	
ÚTERÝ	24.	19:00	JAKO BŘITVA	BRNO – FESTIVAL NEW PERSPECTIVE	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

N. J. Berry / RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

🔗 str. 7

Příběh nevyhnutelného sblížení i mjení od dětství až do dne X. Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých, o nezadržitelnosti prchajících okamžiků, za nimiž se otevírají nové, neznámé prostory... Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

DÁLE HRAJEME:

P. Abraham / MIMO ZÁZNAM

Nekorektní černá komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. Děj má dvě souběžné linie: v krkonošském hodinovém hotelu, kde tráví „libánky“ ženatý předseda vlivné politické strany a šéfa jeho poradců, a v salonku jiného hotelu v Hradci Králové, kde kují pikle jejich protivníci a bujaře se k tomu posilují alkoholem... V hlavních rolích P. Janečková, L. Špíner a J. Janoušková. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salonu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci ovlivňovali děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak toho všeho můžete být nyní součástí! Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný. Na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získaly „Nůžky“ titul Komedie roku 2007 a L. Špíner byl oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu!

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Čtrnáct sousedů na schůzi SVJ řeší nejen neuspokojivý stav jejich domu, ale i sousedských vztahů. Dohodnout se však nemohou už ani na pořadí projednávaných problémů, přesto se najde někdo, kdo vymyslí překvapivé „řešení“. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Zák a další. Režie P. Štindl.

A. Ayckbourn

🔗 str. 8–10

ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců aktoidy, herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor, který vůbec nesouvisí s naprogramovanou rolí. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Šafránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

M. Crimp / VENKOV

Napínavý příběh milostného trojúhelníku s nádechem morfia. Lékař Richard se svou ženou opustili velkoměsto. Richard jezdí za svými nemocnými a jedné noci přiveze dívku v bezvědomí. A je po idyle... Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klímsa.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech partnerských párech ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. Poetická, vtipná hra o výjimečné spisovatelce, která ale nelíčí její životní příběh, spíše se básnivými doteky přibližuje k tomu, co je v jejích osudech neuchopitelné. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

V. Havel / ZAHRADNÍ SLAVNOST

Absurdní komedie o nezadržitelném vzestupu nenápadného kariéristy, která autorovi zajistila světovou slávu už v 60. letech minulého století, přesto je i dnes znepokojivě aktuální. A nejspíš ve všech epochách. V hlavní roli P. Borovec. Režie B. Rychlík.

PŘIPRAVUJEME ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA **1.** 19:00

NÁHRADA
ZA 11.3.

T. Dianiška / ŠPINARKA

EPILOG

Hra o předčasně zesnulé zpěvačce jako oslava drzého big beatu. Režie T. Dianiška.
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

PÁTEK **17.** 19:00

BESÍDKA 2022

Kulturní **Divadlo Sklep** se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.

KUNĚTICKÁ HORA

SOBOTA **11.** 16:00

O. Sekora – J. Turek / FERDA MRAVENEC

Pohádka s mnoha chytlivými písničkami. Režie J. Galin. **Docela velké divadlo, Litvínov**

PONDĚLÍ **13.** 20:30

ANETA LANGEROVÁ – DVĚ SLUNCE

Koncertní turné s kapelou a smyčcovým triem k poslednímu albu Dvě slunce.

PÁTEK **17.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

SOBOTA **18.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

NEDĚLE **19.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

PÁTEK **24.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

SOBOTA **25.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

NEDĚLE **26.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

ČTVRTEK **30.** 20:30

NOC NA KARLŠTEJNĚ

KONEC 22:50

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Premiéra na Malé scéně ve dvoře

„Věděla jsi, že žádný dvě sněhový vločky nejsou stejné?“ – „Chceš říct, že z těch miliard vloček, co kdy padly na zem, žádné nevypadaly stejné?“ – „To aspoň tvrděj vědci. Nějak to prej souvisí s kvantovou mechanikou... nebo podobnou hovadinou.“ – „Myslím, že z hlediska vědy to neříkáš úplně přesně.“ – Nic jiného už k tomu neřeknu. Bojím se, že jsem teď za úplného vola...“

RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY (Terminal Velocity of Snowflakes) je dramatická prvotina mladé britské režisérky a dramatičky Niny Jayne Berry, která se dočkala ohromného úspěchu už při prvním uvedení v divadle Live Theatre v Newcastleu. Je to překvapivě působivá hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých, o cestách, které si člověk

volí sám a netuší, co ho na nich potká, o nezdolné dychtivosti života a nezadržitelnosti prchajících okamžiků, za nimiž se otevírají nové, neznámé prostory. Příběh nevyhnutelného sblížení i mjení od dětství až do dne X. On. Ona. Oni dva, spolu. A pak zase každý sám. A znovu spolu – Rosie a Charlie. A před nimi nekonečno možností života, který je nedozírný, ale konečný.

Při prvním setkání je Rosie sedm a Charliemu devět let. Při druhém čtrnáct a šestnáct. Příště už je oběma přes dvacet. A pokaždé se vrátí ten stejný pocit. Je jasné, že patří k sobě. Ale co všechno je čeká? To jim nemůže napovědět ani kvantová teorie, kterou si Rosie zvolila jako studijní obor. Komorní hru pro jeden herecký pár si k inscenování ve Východočeském divadle zvolil režisér **Mikoláš Tyc**, který se v Pardubicích představil před pár lety inscenací hry Karla Čapka *Bílá nemoc*. V roli Rosie uvidíte nejmladší členku souboru **Karolínu Šafránkovou**, Charlieho hraje **Josef Láška**. Premiéra 21. května na Malé scéně ve dvoře.

JaP

† DRAMATURGYNĚ J. PITHARTOVÁ, ŘEDITEL VČD P. DOHNAL, REŽISÉR M. TYC A SCÉNOGRAF M. SYROVÝ PŘI PŘEDÁVÁNÍ NÁVRHŮ VÝPRAVY V DEKORAČNÍCH DÍLNÁCH.

← K. ŠAFRÁNKOVÁ A J. LÁŠKA NA PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE.

FOTO J. SEJKORA

Nejkrásnější role JOSEFA LÁSKY

S A. POSTLEREM V ONA NENÍ VADNÁ!, FOTO J. VOSTÁŘEK

JOSEF LÁSKA – mladý talentovaný herec, kterého nelze na jevišti přehlédnout. Ať už hraje v uniformě vojáka či důstojníka, nebo v historickém kostýmu postavu Williama Shakespeara. Nebo nějakého obyčejného kluka, který ale v jeho podání není nikdy obyčejný. Výrazně na sebe upozornil v zajímavé inscenaci Podivný případ se psem, kde hraje chlapce s poruchou autistického spektra, za což mu byla udělena Cena Thálie. Pepa nezahálí, jde z role do role, naposledy ho diváci mohli vidět v komedii Ona není vadná!, v níž hrál jednu z hlavních rolí po boku Karolíny Šafránkové. A to byl právě jeden z důvodů, proč jsme si spolu povídali o divadle, robotech i budoucnosti, té blízké i daleké.

Pepo, máš za sebou pěknou práci v komedii Ona není vadná! Co to je za postavu? Ty jsi hrál člověka, že?

No, chtěl jsem říct: „Koho jiného?“ Ale v této hře je to na pováženou. (SMÍCH) Hraju mladého kluka, scenáristu, který chce dělat kvalitní filmové komedie, ale ty v době, kdy se odehrává děj hry, vymizely. On je chce dělat jako dřív, poutivě, pořádně, a přitom objeví talent v jednom z robotů.

Nutno podotknout, že děj komedie se odehrává v budoucnosti. Pepo, máš rád seriály?

Ano, mám, sice nejsem tak velký

fanda, abych několik hodin denně koukal na seriál, ale měli jsme s Eliškou (KOLEGYNĚ HEREČKA A MANŽELKA ELIŠKA LÁSKOVÁ – POZN. RED.) Strange Things na Netflixu, to jsme vydrželi třeba i tři nebo čtyři díly za sebou, a to má každý z nich skoro hodinu. Úplně bláznivě jsme tomu propadli, a pak jsme strašně dlouho čekali na další sérii. To jsem si užil, bavilo mě to. Seriál se odehrává v osmdesátých letech, ale je to fantasy, jsou tam propojené cizí světy s naším, jiné světy se dostávají do našeho lidského.

Komedie Ona není vadná! se odehrává v televizním studiu,

které vyrábí nekonečné seriály a kde zaměstnávají místo herců aktoidy, herecké roboty. Jaká bude podle tebe budoucnost divadla nebo filmu? Myslíš si, že se náš umělecký svět může propojit s roboty?

Myslím si, že někdy v budoucnu ano, ale nejsem si jistý, jestli se toho dožiju.

A chtěl bys?

Nevím, asi ne. I když... Může to být zajímavé. Chtěl bych vidět, jak to bude. Mě hodně baví technika, i když tomu vůbec nerozumím. Dnes už existují roboti – humanoidi, kteří vypadají jako lidi a dokážou taky tak reagovat, mají mimické svaly nebo dokonce ruce, které gestikulují při mluvě. Dokážou je adekvátně používat k tomu, co říkají, přesně reagují na lidi, upozorují, jak se tváří. Je to hodně daleko, ale stále to vypadá jako robot, vidíš, že to není člověk. Takže ano, zajímá mě, kam to půjde. Myslím ale, že než by roboti přišli do našeho uměleckého světa, tak ten proces půjde spíš směrem k virtuální nebo rozšířené realitě.

Jaký je mezi tím rozdíl?

Virtuální realita je, když si dáš takové ty brýle a ocitneš se jakoby v jiném prostoru. Rozšířená realita funguje na principu, že jsi tady, třeba v divadelním klubu, ale vidíš věci, které se sem dosazují počítačově. Třeba dinosaura, který stojí přímo před tebou tady v klubu.

No, nejsem si jistý, jestli bych to chtěl... (SMÍCH)

To může být směr, který může umění rozvíjet. Docela často se to už používá třeba na výstavách. Byl jsem na výstavě Malého prince mladé výtvarnice Elišky Podzimkové, která tímto způsobem pracuje. Měla ji založenou na tom, že sis stáhla aplikaci do telefonu, přišla jsi k obrazu, namířila na něj telefon a obraz se rozpohyboval.

S V. MALOU, P. BOROVCEM A L. ŠPINEREM V **NORMÁLNÍM DEBILŮVI 2**, FOTO J. VOSTÁŘEK

Rozšířená realita využívá reálný obraz, na který se může podívat třeba přes telefon, a tím se stane něco navíc. Věřím, že budou existovat i filmy nebo nějaké projekty tohoto druhu.

Technika, zejména taková ta „chytrá“, nás obklopuje všude kolem, jsme na ní dokonce závislí. Je na tom něco, co tě děsí?
Nevím, jestli mě to děsí. Ale někdy vlastně jo. Moc rád řídím a nebaví mě ta autonomní vozidla.

Aha, zase nový pojem. Co to znamená?

Chytré vozy, které jezdí skoro samy. Jsem velký fanoušek řízení, takže mě taková auta nebaví. Ano, je to zdánlivě čím dál bezpečnější, je tam spousta vychytaných věcí, ale podle mě to může být naopak hodně nebezpečné.

Myslíš, že se člověk přestane spoléhat sám na sebe?

V dnešní době je už v autech tolik asistentů, že když člověk řídí, spoléhá se na to, že mu auto hlásí, že má za sebou překážku, že překračuje jízdní pruhy, a řidiči si čím dál tím méně uvědomují, co dělají. Já jezdím do Pardubic z Prahy po dálnici a vidím lidi, co mají toto všechno zapnuté, a tak sedí v autě,

kteří se napůl samo ovládá, a sledují telefon. To na silnici rozhodně nepatří. Ať ta všechna auta jezdí sama, ať se nějak mezi sebou dohodnou, ale dokud v nich sedí člověk, je lidský faktor podstatný.

Pojďme ale zpátky k divadlu. Jsi v divadle osmou sezónu, že?
V prosinci 2014 měl premiéru Kavkazský křídový kruh.

A od té doby hraješ samé kladné hrdiny, sympatické postavy. Hrál jsi někdy „záporáka“?

Asi nikdy. A přitom to mám moc rád, hrozně bych chtěl hrát někoho, kdo je fakt zlý, nějakou pořádnou „svini“. (SMÍCH)

Třeba tě taková role někde čeká... Když jsi zjistil, že budeš hrát v Žitkovských bohyních německého důstojníka, tak jsi snad v to doufal, nebo ne?
Doufal jsem docela dost! (SMÍCH)
Ale nakonec v kontextu celé hry vyjde můj Reinhardt jako jedna z nejvíc pozitivních rolí. Celou dobu, co byl v tom kraji, →

S V. MALOU V **AŽ USTANE DEŠŤ**, FOTO J. FAULKNER

bohyně chránil a obdivoval je, do jedné se dokonce zamiloval. Pro mě je moc zajímavé to spojení – když přijdeš v černé uniformě, na hlavě máš „smrťáka“, vypadáš opravdu nebezpečně a zle... a nakonec se zamiluješ. A to jsem doufal, že budu esesácká svině!

Pepo, v mnoha inscenacích jsi hrál v uniformě, je ti to asi souzené. Spoustě mužů uniforma sluší a ty jsi přesně ten typ. Začínal jsi jako voják v Kavkazském křídovém kruhu...

Ano, Simon Chachava. A skončil jako podplukovník Reinhardt. Zatím...

V Bohyních mluvíš dost dobře německy. Uměl jsi, nebo ses to naučil jen pro tuto příležitost?

Německy jsem se učil od třetí třídy do devítky, ale bohužel víc používám angličtinu a postupně jsem němčinu opustil. Nejdřív jsem si myslel, že půjdu za tátou, který mluví německy perfektně, ale nakonec jsem oslovil manžela naší kamarádky, což je Rakušan a už měl s takovou prací zkušenost. Poslal jsem mu text, on mi to nahrál tak, jak by to řekl on. A tak to tedy nehraju jako Němce, ale jako Rakušáka. (SMÍCH) Kluci v inscenaci si ze mě dělají legraci,

že jsem esesák z Vídně. A nechal jsem si od něj nahrát i věty, které moje postava říká v češtině, aby to bylo víc autentické, protože ten známý mluví česky, ale s přízvukem. Neříkám, že to všechno dělám perfektně, ale snažil jsem se tomu přiblížit co nejvíc.

Která z rolí, cos hrál nebo hraješ v našem divadle, je tvoje nejoblíbenější, nejmilejší?

Moc rád hraju Christopfera v Podivném případu se psem. Ale nejvíce mě asi bavila inscenace Až ustane déšť. Nejen že jsem si užíval roli, ale líbí se mi ta hra. Moje postava byla jakoby obyčejný normální kluk, ale text v sobě skrýval moc zajímavých věcí, které se daly hrát.

Na co se těšíš, co tě čeká?

Budu zkoušet Rychlost dopadu sněhové vločky a moc se na to těším. Už jsme hru přečetli, jsou to dva monology, které jdou vedle sebe a občas se protnou – s Kájou Šafránkovou se potkáme v dialogu, který ale není moc dlouhý, a zase se rozdělíme a pokračujeme v monologu. Bude to moc těžké, protože se nemám za co schovat. I kostým mám jako v civilu, džíný, tenisky, bunda s beránkem, přesně taková, v jaké chodím...

Ale ještě tě čeká další role – budeš tatínkem!

Ano. A na to se těším. Minulý týden mě přepadly obavy a strach, jestli to vůbec všechno zvládnu, jestli jsem dost dobrý, jestli jsem na to vhodný a vůbec jestli jsem připravený. Celý týden jsem byl smutný a bylo mi nepříjemně. Ale tento týden se to zlomilo a moc se těším. A chci, aby mi už tento pocit zůstal a pochybnosti se nevracely. Zrovna dnes jsem si povídal se svým tatínkem, když jsem jel po dálnici, on také řídil, takže jsme si volali z auta do auta. A on mi říkal, že vůbec nemusím mít strach a pochybnosti, jestli budu dobrý táta, protože jsem dobrý člověk. To jsem v autě málem plakal dojetím. Ale teď mám vůbec takové stavy, jak se to blíží, když vidím malé dítě na ulici, chce se mi brečet. Už jsem emocionálně nalomený, pláču furt. (SMÍCH)

Máte pejska, se kterým jste chodili na cvičiště, adaptovali jste se na soužití a co teď? Jak bude Zeewo snášet malého človíčka? Jak mu to vysvětlíte? Bude pro něj parťák, nebo vetřelec?

No, Zeewo je šílenec. Teď byl příšerně rozlítaný, zrovna jde do puberty, ale když se dítě narodí, pejskovi bude rok, tak doufám, že už bude trochu klidnější. Byli jsme na návštěvě u kamaráda, mají malinkaté dítě a my jsme se tam báli jít s tím naším bláznem. Ale on se tam najednou zklidnil. Rád si hází míček, a aby si vynutil pozornost, tak mě tak lehce kousne do ruky, ne moc. Ale tam vzal míček do tlapy a položil ho pomalu na zem před dítě. Tlapkou mu ho posunul a malý mu ho hodil zpátky. A on ho znova pomalounku posunul k dítěti. Takže doufám, že to bude v pohodě.

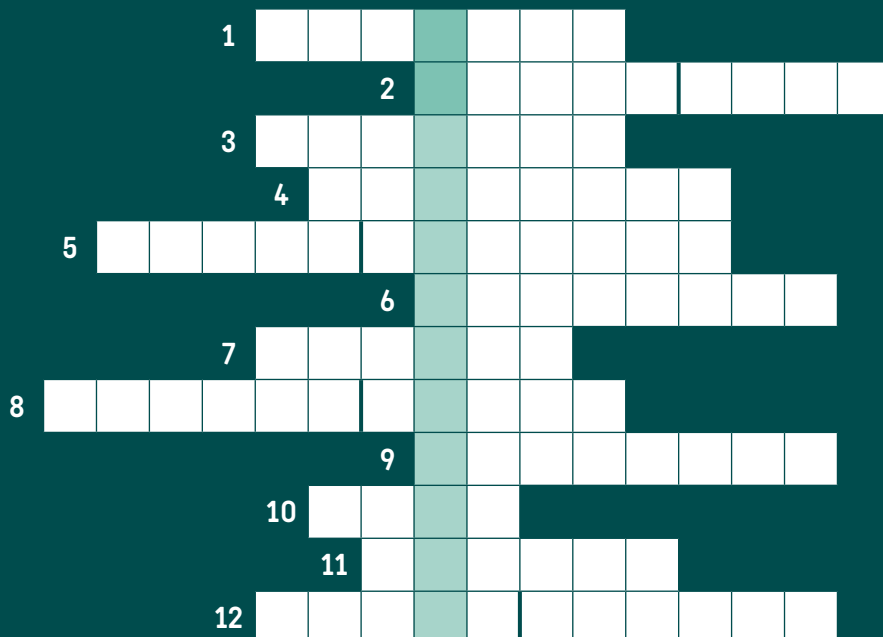
Pepo, přeju ti ještě mnoho krásných rolí, co tě budou těšit. A věřím, že tu otcovskou budeš zvládat krásně! **JaU**

← S L. ŠPINEREM V PODIVNÉM PŘÍPADU SE PSEM, FOTO J. HROMÁDKO

KŘÍŽOVKA s Radkem Žákem

O divadelní historku se s námi tentokrát podělil dlouholetý člen našeho souboru – především herec, ale někdy také režisér RADEK ŽÁK. Je už poněkud staršího data (ta historka!), konkrétně z podzimu roku 2005, kdy u nás v inscenaci Krejčovský salón hostovala jedna z nejjasnějších hvězd slovenského divadla a filmu...

Byl jsem na jevišti jen s Mariánem Labudou coby Majitelem salónu panem Leonem, který svůj monolog směřoval ke mně. Prvnímu žehlič. Během toho monologu jsem měl chvíli sedět na židli a chvíli na kraji stolu, na němž stála svíčka. Na generálce konečně i hořela. Věděl jsem o tom a teplo, které jsem cítil za svými zády, mi potvrdovalo, že vše funguje, jak má. Najednou se teplo změnilo v horkost a přidal se zvuk praskání. Měl jsem na sobě volnou košili a vestičku. Brzy mi došlo, že se plamínek nespokojil s knotem svíčky, podlehl vestičku a chroupal moji košili. Marián ani já jsme nebyli zvyklí vypadávat z role, a tak Leon dál strhujícím způsobem vyprávěl o svém životě, zatímco První žehlič sebou mlátil zády o jeviště, aby košili uhasil. Podařilo se, měl jsem jen pár let na zádech vypálený kroužek a košile dostala záplatu. Když jsem pak oceňoval, jak se starší kolega nedal vyvést z míry, řekl jen: „Myslel jsem, že je to jeden z tvých dalších nápadů, jak (viz tajenka).“

Co přesně Marián Labuda Radkovi odpověděl, se dozvíte z tajenky, pokud se vám podaří správně pojmenovat postavy, které si Radek v našem divadle zahrál. Pomohou vám k tomu jako vždy fotky na následující dvojstraně. Svě odpovědi můžete opět zasílat na hlavackova@vcd.cz, a to do konce měsíce května. 1. června z nich vylosujeme tři výherce, které opět oceníme drobnými divadelními dárky. Gratulujeme všem úspěšným luštitelům křížovky s Jindrou Janouškovou z březnového zpravodaje, a především třem vylosovaným, jimiž byla paní Jana Stríšková, paní Eva Spatenková a pan Petr Svoboda. Správné řešení tajenky znělo: „Je za polštářem.“

AnH
→

7

8

9

10

11

12

DERNIÉRA ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

R. ŽÁK, P. BOROVEC, R. CHVALOVÁ A J. PEJCHAL, FOTO J. FAUKNER

20. května se naposledy zatáhne opona za inscenací hry Václava Havla ZAHRADNÍ SLAVNOST. Je teprve druhou autorovou hrou na jevišti VČD. Tou první, již velice dávnou, bylo Vyrozumění v režii Richarda Mihuly roku 1965. Zahradní slavnost režíroval Břetislav Rychlík, který se v Pardubicích nezapomenutelně zapsal vynikajícími inscenacemi Konec masopustu a Kalibův zločin. Jeho inscenace žánrově neotřelé Zahradní slavnosti přinesla zajímavé herecké příležitosti skoro polovině souboru. Co jí řeknou na rozloučenou?

PETR BOROVEC (Hugo Pludek): Budu se s tím loučit těžko. Huga jsem měl rád, spolupráci s Břetou si vždycky užívám, takže i přes brzký konec zůstanou skvělé vzpomínky.

RADEK ŽÁK (Oldřich Pludek): Jedna z mála knížek, kterou jsem si v minulém století „stáhl“ z rodičovské knihovny, byly PROTOKOLY Václava Havla z roku 1966, kromě jiných pozoruhodných textů obsahovala i Zahradní slavnost. Postava Oldřicha Pludka je pro mne na roveň rolí klasického repertoáru, které mne potkaly (Puk, Trigorin, Mortimer...), jen s tím rozdílem, že jejich texty bych už dohromady bez opakování nedal. Zato Oldřichova moudrost je nezapomenutelná – „Žabinec bez brčka neusmažíš!“ Zajímalo by mne, co zůstane v hlavě mého syna Huga, tedy Petra Borovců, snad si uchová „zdravou filosofii středních vrstev“.

ROMANA CHVALOVÁ (Božena Pludková): Má především moc těšit, že jsem dostala možnost zahrát si ve hře Václava Havla.

ALEXANDR POSTLER (Ředitel): Na začátku zkoušení, hlavně při čtených zkouškách, mě popadl děs, až čirá herecká hrůza z toho, jak se vůbec lze Havlov text nějak smysluplně naučit. Po pravdě řečeno i s pomocí režiséra Rychlíka. Někdy není radno klást otázky po logice Havlova textu, a já jsem často něčemu nerozuměl. Asi v polovině inscenování jsem ovšem pochopil, jakoby úderem z nebe, zvláštní paralogiku, že totiž to, jak se vyjadřují některé postavy, ale hlavně ta moje, je naprosto „normální a logické“, protože tímto jazykem mluví všichni minulí, současní i budoucí politici napříč všemi politickými stranami.

A. POSTLER A P. JANEČKOVÁ, FOTO J. FAUKNER

PETRA JANEČKOVÁ (Likvidační tajemnice): Zahradní slavnost je komplikovaný text, který se nese snadno učil, ale zážitky na jevišti byly krásné, hlavně díky kolegům.

MARTIN MEJZLÍK (Likvidační tajemník): Inscenace Zahradní slavnosti vznikala za nestandardních podmínek, ještě v době covidu, premiéra pak sice proběhla v řádném termínu, ale jen pro pár lidí a za přísných hygienických podmínek. A vzhledem k tomu, jak je text herecky náročný, se složitými havlovskými obraty, které

svíští velikou rychlostí, tak to bylo dost těžké zkoušení. A pak každé představení, obvykle po dlouhé pauze, vyžadovalo důkladnou přípravu. Takže si vždycky opakuju větu, kterou mi říkala režisérka Lída Engelová při inscenaci Za kolik: „Pekelně se soustředí!“ Je to opravdu náročné a bohužel efekt u diváků není až takový, jaký by mohl být. Očekával jsem u Zahradní slavnosti větší divácký ohlas.

LADISLAV ŠPINER (Plizák): Mě to strašně bavilo. Ferda Plizák je naprosto specifická postava.

A taky jsem moc rád, že jsem se potkal s Václavem Havlem, ne sice osobně, ale aspoň prostřednictvím jeho hry. Myslím si, že jsme v ní udělali spoustu zajímavých situací, které nás baví. Taky jsem moc rád, že moje kolegyně Pěta Janečková se za tu dobu, co se s ní setkávám na jevišti, poprvé fakticky odprdá. Takže jsem šťastný, je to bezva komedie. Je škoda, že už končí. Myslím si, že takového hry by se tady měly objevovat víc.

JOSEF PEJCHAL (Petr Pludek): Mám-li se vyjádřit ke zkoušení s Břetou Rychlíkem a k setkání s hrou Václava Havla, tak odpovím stejně jako moje postava jedním jediným slovem: Parráda!!!

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ (Amálka): Já jsem byla především moc ráda, že jsem se mohla potkat s takovou osobností, jakou je Břetislav Rychlík, to v první řadě. V druhé řadě, že jsem mohla hrát ve hře Václava Havla. A pak jsem taky byla moc šťastná, že jsem mohla konečně prodat to, že jsem z Písku. Protože se tím hodně pyšním a konečně to dostalo smysl a rodiče byli moc šťastní.

JaP

M. MEJZLÍK, L. ŠPINER A P. JANEČKOVÁ, FOTO J. FAUKNER

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Přesně před třiceti lety – konkrétně 27. května 1992 – měla na našich prknech derniéru předposlední pardubická verze slavné komedie **BROUK V HLAVĚ** (její nejnovější zpracování jsme pak uváděli v letech 2008–10). Nejhranější dílo francouzského dramatika **Georgese Feydeaua** u nás v roce 1991 inscenoval režisér Juraj Deák. V situační komedii založené na triviálním příběhu neuskutečnění nevěry, který je plný nedorozumění a záměn osob, hlavní dvojroli ředitele pojišťovny Viktora Emanuela Champsboisyho a hotelového sluhy Boutona ztvárnil **Zdeněk Rumpík**. „Převzal“ ji po Milanu Sandhausovi, který ji v Pardubicích hrál v roce 1970, a následně ji v roce 2008 pomyslně „předal“ Jiřímu Kalužnému. Ve světě si ústřední dvojroli zahrál ve vlastní úpravě i Sir Laurence Olivier.

„Tato hra je pro herce cvičením. Ten, kdo neovládá řemeslo, je ztracen. Režiséři a herci potřebují Feydeaua právě tak, jako matematikové potřebují logaritmické pravítko,“ řekl o Broukovi v hlavě německý divadelní kritik **Karl Heinz Ruppel**.

RaŠ

PAVEL NOVOTNÝ (ŠTĚPÁN), ZDENĚK RUMPÍK (VIKTOR EMANUEL CHAMPSBOISY) A MARTIN POLÁČEK (DOKTOR FINACHE).

JINDŘICH BONAVENTURA (CARLOS HOMENIDES DE HISTANGUA) S PAVLEM VONDROU (KAMIL CHAMPSBOISY).

ZDENA BITTLOVÁ ZTVÁRNŮJÍCÍ LUIZU HOMENIDES DE HISTANGUA.

IRENA POLEDNÍKOVÁ (MARCELA CHAMPSBOISY), ZDENA BITTLOVÁ (LUIZA) A JOSEF VRÁNA (ROMAIN TOURNEL). FOTO KAREL MEISTER

Jubilanti, kteří toho mají hodně společného

ROMANA CHVALOVÁ a JIŘÍ KALUŽNÝ, herecký pár, který je už více než tři desetiletí neodmyslitelně spjatý s naším divadlem. Jsou to manželé, narodili se skoro ve stejný den, chodili spolu do ročníku na vysoké škole a oba věnovali většinu svého profesního života Pardubicím a jejich divákům. A protože na konci dubna oslavili krásné kulaté narozeniny, jak Romana podotkla – třicetiny krát 2, zajela jsem za nimi domů na kus řeči o jejich divadelním i soukromém životě.

Jirka mi v našem poměrně nedávném rozhovoru do zpravodaje sdělil, že pro herectví se rozhodl vlastně z legrace. Jak to bylo u tebe, Romano?

Když jsem byla v osmičce a chystala jsem se na gympl, tak mě můj táta, který učil v hudebce, vzal na jejich představení Radúze a Mahuleny. Radúze hrál Honza Čenský, tehdy patnáctiletý chlapec, který šel rok nato studovat konzervatoř. Představení mě nadchlo, herectví taky, jenže tu byla překážka – já byla odjakživa chorobně stydlivé dítě. Měla jsem problém i brát telefony a na dramataku jsem doslova trpěla.

Jak jsi tohle překonala?

Když jsem pochopila, že jak dostanu roli, můžu se za ni schovat. Že herectví je vlastně jistá forma psycho-terapie. Na přijímačky na DAMU jsem pak šla celkem

sebevědomě s tím, že mě tam přece nikdo nikdy neviděl, nikdo mě nezná a stejně mě nevezmou. Styděla jsem se totiž hlavně před známými, přáteli, rodinou. Když u toho byla maminka, snažila se mě vždycky povzbudit a se smíchem vysvětlovala ostatním: „Ona je takový jelito kroupama nabitó.“ To tam nepiš! (SMÍCH) Já se mohla propadnout a styděla jsem se samozřejmě ještě víc. A sebevědomí z přijímaček opadlo hned na začátku prvého, kdy se ze mě zas stalo to „jelito kroupama nabitó“ a bála jsem se úplně všeho, hlavně přísného Františka Laurina, který nás učil. Drželi nás na DAMU tehdy docela zkrátka, ale je pravda, že se to vyplatilo. Když jsem pak přišla do pardubického angažmá, zdálo se mi všechno mnohem jednodušší než na škole, i když jsem první rok díky záskokům za kolegyně hrála asi deset rolí. →

J. KALUŽNÝ A R. CHVALOVÁ V KRÁLI JELENEM, FOTO M. KLÍMA, VČD 2018

↑ JAKO TOVJE V ŠUMARĚ NA STŘEŠE, FOTO M. KLÍMA, VČD 2002

Tvoje cesta po škole vedla rovnou do Pardubic, zatímco Jirka to vzal menší oklikou...

JIRKA: Jo, přes Hradec.

Romana dostala hned po svém příchodu v roce 1984 titulní roli Robinsonky. Jaká byla tvoje první pardubická role v roce 1988?

JIRKA: Andrius ve hře Utíkej, smrtko, utíkej!

ROMANA: Taký hlavní role. Tehdy to režíroval Juraj Deák. Krásná inscenace. Ale promiň, já už zase mluvím!

JIRKA: Jen povídej... Já si stejně nic nepamatuju.

Jak se vám podařilo zapadnout do nového města a nového kolektivu?

JIRKA: Mně bylo jasné, že jsem zapadnul hned.

ROMANA: Mně taky, to byla výhoda herečáku (HEREČKÁ UBYTOVNA – POZN. RED.), a přitom zdaleka nešlo jen o mejdany. Prostě jsme tam žili všichni pohromadě, na jedné lodi. Tam prostě nešlo nezapadnout.

Rok před Jirkou přišel do pardubického divadla váš spolužák a kamarád Petr Dohnal. Napadlo by vás tehdy, že bude jednou vašim ředitelem a uměleckým šéfem?

ROMANA: No, je pravda, že Petr byl na DAMU studijním vedoucím. A už tenkrát to byl výborný organizátor. Samozřejmě že nás vůbec nenapadlo, že by mohl být jednou ředitelem divadla, i když je pravda, že manažerské schopnosti se u něj projevovaly už na škole.

Setkávali jste se spolu vy dva na jevišti jako partneři? Mám dojem, že moc často ne, vybavím si jen Krále jelenem a jsem v koncích...

JIRKA: Dovolená s rizikem.

ROMANA: Ano, ale tam jsme vlastně nehráli manžele, i když jsme spolu partneři. Možná ještě Jakub a jeho pán...?

JIRKA: Tam jsem partneřil spíš s Petrem Dohnalem.

Čili žádný Romeo a Julie...

ROMANA: Romea mi hrál Pepa Vrána, taky spolužák, ale ne manžel. (SMÍCH) Ale já jsem vlastně ráda. Nikdy jsem si to nedovedla představit. Když hrajete milostnou dvojici se svým partnerem, je to podle mě tak trochu, jako by vám někdo koukal do ložnice. Já měla na jevišti jako partnera většinou Petra Dohnala a Jirka zase Jindru Janouškovou. S Jirkou jsme se k sobě žádnému režisérovi nehodili, protože zatímco

on vždycky vypadal o deset let mladší, já vypadala o deset let starší. (SMÍCH)

Překvapila vás někdy role v tom smyslu, že jste se z ní od začátku zrovna neradovali, že jste bojovali s protiúkolem, necítili jste se komfortně, ale přesto se nakonec ukázalo, že to byla jedna z nejlepších rolí vašeho hereckého života?

ROMANA: Jak to říkáš, hned jsem si vzpomněla na Boučkovou z Kalibova zločinu. S ní jsem bojovala, však víš, ale hned od začátku jsem se na ten protiúkol těšila, i když jsem z něj měla vítr. Co mě ale úplně nejvíc vyděsilo, bylo před 15 lety zkoušení hry Vítězství. Protože když jsem si tu hru poprvé přečetla, připadala mi doslova hnusná. Ale pak nám její smysl Marián Pecko dokázal mýt ráda, přestože jsem chápala diváky, kteří odcházeli v průběhu představení.

JIRKA: Pro mě byl šok Šumář na střechě, protože je to muzikál, a v muzikálech se většinou i tančí, a toho já skutečně nejsem mocen.

Jaká byla vaše nejoblíbenější role nebo inscenace za celou kariéru? Taková, že se vám ji nechťelo opouštět, plakali jste při derniéře...

JIRKA: Jo, někdy jsem plakal, štěstím... (SMÍCH)

ROMANA: Je těžké vybrat jednu. Moje srdcovka největší byla asi Ondina, to už je dávno. Ale třeba teď inscenace Až uстане déšť – tu jsem milovala celou, to byla skutečná psychoterapie. I zkoušení s laskavým Filipem Nuckollsem jsme měli za odměnu. Navíc se opravdu málokdy najde hra, kde by byly v podstatě všechny role tak nádherné a hluboké. I Jirkovi se to líbilo.

JIRKA: Opravdu moc se mi to líbilo. Po veřejné generálce jsem to říkal panu režisérovi, a on na to, že příště budeme dělat spolu. Jenže to jsem mu musel říct, že já už žádné příště nemám.

ROMANA: A tys neměl srdcovku? A co třeba August? (AUGUST AUGUST, AUGUST – POZN. RED.) To byla tak krásná a dojemná inscenace. Možná částečně i protože jsem jako těhotná byla trochu emotivnější.
JIRKA: Ale jo, máš pravdu. I ten Šumař byl krásný a dojemný. Přestože jsem tančil.

Oba jste se velmi aktivně věnovali i rozhlasu a dabingu. Máte ještě možnost sem tam něco natočit?

JIRKA: Já jsem natočil jednu knížku. Stříhal to náš zvukař Lukáš Lucky Botta. Dalo mu to určitě spoustu práce. Pak mi ji daroval a já tady mám dodneška krásné cedéčko plné všelijakých pepných nadávek.

ROMANA: (SMÍCH) No to teda jo, člověk kouká, co všechno během natáčení vypustí z pusy. Natáčení pro rozhlas jsem měla moc ráda, dnes už je toho ale moc málo. Dřív jsme jezdili do Hradce každý týden, a to byl vždycky dárek – točili jsme dramatizace a povídky v krásném prostředí vilky Českého rozhlasu, kde jsme se setkávali také s hradeckými herci. I v dabingu už je méně příležitostí, ale poslední dobou mě moc baví, když děláme s Petrem Dohnalem animované pohádky, na všech těch zvířátkách se vždycky opravdu vyřádím.

Jak nejráději trávíte společný volný čas?

ROMANA: Jednu novou společnou zálibu teď máme. Pozorujeme spolu tuhle kočku. Máme ji dva měsíce, jmenuje se Čoki a dokáže se nám postarat o kopeček zábavy. I když Jirka ji teda původně nechtěl, ale teď si myslím, že už... co?

JIRKA: Člověk si zvykne i na šibenici.

ROMANA: Náhodou je to fajn rozptýlení, když tady ten tvoreček pobíhá...

JIRKA: Ten tvoreček... Dyť mi málem shodila z poličky všechny letadla!

Ty jsi, Jirko, dřív trávil hodně času s letadly i aktivně. Co jsi dělala, Romano, když byl tvůj Jirka ve vzduchu? Neměla jsi o něj strach?

ROMANA: Ne, byla jsem v klidu, protože mě těšilo, že ho to baví a že má radost. A zároveň jsem byla šťastná, že tam nemusím být s ním.

JIRKA: Mávala mi z balkónu.

ROMANA: Jednou si kluci našetřili na vyhlídkový let. Zavezla jsem je do Vrchlabí a pan pilot mě hned lákal do letadla, že prý kluci jsou ještě malí, ať si to užijí s nimi, že se do letadla vejdu. Ale to už jsem zdrhala pryč. (SMÍCH)

JIRKA: U letiště je takový docela velký příkop, ten přeskočila a běžela k autu.

ROMANA: Jo a tam jsem se zavřela na celou hodinu, kdy byli ve vzduchu, a představovala jsem si, jak by to bylo hrozný, kdybych se nechala přemluvit a letěla taky. Nepřemluvil mě nikdy.

Moc vám oběma děkuji za milý rozhovor, malé Čoki za rozptýlení a za to, že mi nakonec nevyhlila kávu. A protože se Jirka rozhodl odejít do penze, chtěla bych mu tímto poděkovat za všechny krásné role, které v našem divadle vždy s bravurou ztělesnil. Jirko, smekám před tvým hereckým uměním, po němž se mi bude stýskat, a přeji ti hlavně zdraví!
 AnH

KONCERT S UKRAJINOU VYNESL 220 200 KČ!

Ve čtvrtek 31. března se na prknech Městského divadla uskutečnila výjimečná akce s názvem **SPOLEČNÉ KOŘENY / KONCERT S UKRAJINOU**. Během charitativního večera plného velkých emocí, silných příběhů a mimořádných hudebních čísel jsme odkazovali na přímo pro náš koncert vytvořené konto organizace **Ukrajinská iniciativa jižní Moravy**, z něhož budou následně podpořeni ukrajinští umělci, kteří byli ze své vlasti vyhnáni ruskými vojáky. Do poledne 1. dubna se na účtu nashromáždilo 145 200 Kč a dalších 75 000 Kč bylo přislíbeno spřízněnými firmami, které s VČD dlouhodobě spolupracují. **Všem dárcům ze srdce děkujeme!**

V rámci zcela unikátního koncertu na jevišti vystoupili hvězda ukrajinské folklorní scény **Uliana Horbachevská** s kapelou **Lemkovyna-Iem**, ukrajinský národní umělec, skladatel **Ostap Havrysh** s dcerou, zpěvačkou **MariAnnou**, zpěvačka a herečka Národního akademického divadla Ivana Franka v Kyjevě **Viktorii Vasalatii**, český vokální kvartet **Milánosz** zpívající ukrajinský folklor, cimbálová muzika **Strážničan**, folkový hudebník **Jaroslav Hutka** a kapely **Ponorka** hrající balkánský a ukrajinský folklor a divadelní **Kosteam**

s našimi herci. K divákům promluvil i pardubický kněz ukrajinského původu **Marian Kurylo**, jehož spontánní podání ukrajinské hymny za doprovodu jeho rodiny a řady krajanů v sále patřilo k nejemotivnějším momentům celého večera.

Koncert, který jsme také živě přenášeli na Facebooku, kde je stále ke zhlédnutí, moderovali herečka s ukrajinskými kořeny **Maryana Kozak** a režisér **Břetislav Rychlík**, jenž na Ukrajině často pracoval, např. i ve zmiňovaném kyjevském národním divadle. RaS

OSTAP A MARIANNA HAVRYSHOVI

JAROSLAV HUTKA

MARIAN KURYLO S RODINOU

STRÁŽNIČAN

PONORKA

MILÁNOSZ

VIKTORIJA VASALATII S MARYANOU KOZAK A BŘETISLAVEM RYCHLÍKEM

ULTIANA HORBACHEVSKA S KAPELOU LEMKOVÝNA-LEM

SPOLEČNÁ PÍSEŇ VŠECH ÚČINKUJÍCÍCH S NAŠIMI HERCI A KOSTEEMEM

FOTO JIŘÍ SEJKORA

Ukrajinské pohádky českým dětem

Když jsme v době covidové uzavírky divadel natáčeli audionahrávky literárních děl českých autorů, setkali jsme se s radostným ohlasem zejména na pohádky a dětské knihy. Proto jsme se nyní rozhodli nabízet předškolním dětem audionahrávky ukrajinských pohádek, aby vedle každodenních drásavých zpráv o těžce zkoušené zemi získaly i povědomí o její kultuře a objevovaly její krásu.

Zprvu se to jevilo jako nespílitelný úkol vzhledem k velmi obtížnému vyřizování autorských práv v zemi, kde veškerému životu vládne zhoubná válka. V jednom případě se to však podařilo velmi rychle, protože nám pomocnou ruku s obětavým zánícením podalo nakladatelství **Host**. Dvě jeho redaktorky po dvoudenní snaze o telefonické spojení získaly vstřícný souhlas spisovatelky a výtvarnice **Kateryny Michalicyňy**, autorky nádherných dětských knížek **KDO ROSTE V LESE**, **KDO ROSTE V PARKU** a **KDO ROSTE V SADU**. Překladatelkou prvních dvou je **Rita Kindlerová** a i ona nám poskytla svolení a svůj autor-
ský honorář věnovala na pomoc Ukrajině na konto Post Bellum. Knížka Kdo roste v sadu není v češtině k dispozici, pořídili jsme tedy pouze pro náš účel překlad z překladu slovenského. Dalším problémem v realizaci našeho záměru byl překvapivý nedostatek současné překladové

literatury z ukrajinštiny, zejména v oblasti literatury pro menší děti. Pár osamělých prvních vlaštovek se najde, jsou to krásné knížky, ale jejich text je nerozlučně spjat s ilustracemi. Jsou to díla těchto autorů: **Alla Hutničenko**

(Neobyčejná povolání), **Andrij Lesiv** (Tak to vidím a Nahlas, potichu, šep-tem), **Oleg Chaklun** (Tanec sněhové vločky) a **Oksana Bula** (Jedlička se narodila, Medvěd nechce jít spát, Jak tukoni zachránili strom, Zubr si hledá hnízdo). Tyto knížky vám vřele doporučujeme ke čtení a společnému prohlížení s dětmi, natočit je vám však ze zmíněných důvodů nemůžeme. A víc jsme jich v databázi současných překladů z ukrajinštiny nenašli.

Obrátili jsme se tedy k ukrajinským lidovým pohádkám. Spisovatelka **Markéta Hejkalová**, která je dce-rou významné ukrajinistky **Hany Pražákové** (1930–2010), nám udě-
lila souhlas s užitím překladů své matky. Díky tomu dětem můžeme natáčet ukrajinské lidové pohádky ze sbírky **O LESNÍM CAROVI**. Pohádky, které postupně, ve volném čase natáčíme, posíláme mateřským školám a vy je najdete na našem webu www.vcd.cz v sekci **REPERTOÁR** pod odkazem **UKRAJINSKÉ POHÁDKY**. **JaP**

↘ R. CHVALOVÁ S DRAMATURGYNÍ J. PITHAR-TOVOU VE ZVUKOVÉM STUDIU VČD,
↓ R. CHVALOVÁ UŽ PŘI NAČÍTÁNÍ JEDNÉ Z UKRAJINSKÝCH POHÁDEK, FOTO J. SEJKORA

PEKAŘOVA ŽENA v dekoračních dílnách

V úterý 29. března se v čalounické dílně konala další ze série předávacích porad, tzv. „předávacíků“, které zahajují práce na výrobě dekorací, případně i kostýmů chystaných inscenací. Tentokrát se s našimi technickými složkami sešel scénograf Petr Hloušek, aby je seznámil se svými návrhy scény poslední novinky stávající sezóny, kterou bude vzhledem ke covidu už rok odložený muzikál PEKAŘOVA ŽENA. Šansonovou komedii, v níž nás čekají i velká muzikálová čísla à la Broadway, u nás nazkouší režisér Petr Gazdík (v Pardubicích inscenoval muzikál Kvítek z horroru). Slavnostní premiéry se uskuteční o víkendu 11. a 12. června v Městském divadle.

RaS

VÝTVARNÍK PETR HLOUŠEK, ŘEDITEL VČD PETR DOHNAL A JEVIŠTNÍ MISTR JOSEF VANÍČEK NAD PŘEDSTAVOVANÝMI SCÉNOGRAFICKÝMI NÁVRHY.

DETAILNÍ UKÁZKA JEDNOHO Z NÁVRHŮ SCÉNY PETRA HLOUŠKA.

ZVUKAŘ TOMÁŠ ČERNÍK NA PRVNÍ INFORMATIVNÍ SCHŮZCE S REŽISÉREM PETREM GAZDÍKEM.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

MLADÉ DIVADELNÍ STUDIO LAIK POKŘTÍ CD SHOWTIME

Těsně před Vánocemi uvedli starší členové Mladého divadelního studia LAIK, působícího při Východočeském divadle už devátou sezónu, premiéru autorského muzikálu SHOWTIME. Dílko našich začínajících herců se u mladých diváků setkal s nadšeným přijetím, proto se vedení divadla rozhodlo vydat i doprovodné CD s písněmi z nastudovaného muzikálu, které bude slavnostně pokřtěno při repríze v neděli 1. května v 17 hodin v Městském divadle.

Showtime není prvním muzikálem v repertoáru Studia LAIK. V minulosti již soubor amatérských herců několikrát dokázal, že ani tak těžká divadelní disciplína, jakou je muzikál, mu není cizí a že se s ní dokáže poprat.

„Konkrétně jsme uvedli už dva muzikály – Výtečníky Pavla Dostála a Richarda Pogody a hiphopový Výlet Willyho Russella,“ upřesňuje režisér a vedoucí studia **Zdeněk Rumpík** a dodává: „Showtime se ale od těchto dvou muzikálů velmi odlišuje. Jednak svou tematikou, která se točí kolem dětí z dětského domova, a současně také tím, že tohle je náš úplně první autorský muzikál, který vznikl kompletně jen v našich řadách.“

Libreto muzikálu je z pera dramaturgyně souboru **Kristýny Pleškové** a texty písní napsali samotní členové LAIKu **Adéla Hruběšová**,

Dagmar Nárožná a **David Piskač**. Hudbu složil dlouholetý spolupracovník Východočeského divadla **Radek Škeřík**.

„Vznik CD je pro LAIK výjimečnou událostí, která nás opět posune o pomyslný stupínek výš. Za tuto příležitost jsme velmi vděční a chceme poděkovat především Nadaci Lenky a Romana Šmidberských a samozřejmě i Východočeskému divadlu za to, že nám nahrání CD umožnili a projekt podpořili,“ říká Zdeněk Rumpík.

CD obsahuje všech 15 písní, které v muzikálu zazní. Za přípravou stojí **Milena Dobrovolná**, která s dětmi písně korepetovala a která je spolu s Radkem Škeříkem podepsaná i pod hudební režii CD. Zvukař **Tomáš Černík** pak nahrávky upravil a vytvořil finální mix.

„Byla to krásná tvůrčí práce. S Radkem a Tomášem jsme se toho

chopili s radostí. Pro spoustu dětí to byla první podobná zkušenost a já jsem ráda, že do toho šly naplno, užily si to a daly do toho všechno. Proto si myslím, že můžeme říct, že to bude skutečně vyškolené CD. A snad můžeme prozradit, že na CD zazní i věci, které v běžném představení diváci neuslyší, třeba beatbox nebo hra na tubu jednoho z našich členů. Takže určitě stojí za to si CD zakoupit. Už se moc těšíme na reakce posluchačů,“ láká na chystané CD **Milena Dobrovolná**.

Muzikál Showtime diváky zavádí mezi chovance dětského domova, kteří se zcela nečekaně musejí poprat s velkým problémem. Zjistí, že by se jejich domov měl zavřít, protože město již na provoz nemá peníze. Začíná tak boj za jedinou jistotu, kterou děti mají. Rozhodnou se, že se nevzdají a že uspořádají velkou show, na které ukážou, co v nich je a že i znevýhodněné děti něco umí... Přijďte se podívat, jak jejich snaha dopadne, a zároveň podpořte členy Studia LAIK během jejich velkého a významného večera!

KrP

✓ ČLENOVÉ STUDIA LAIK A M. DOBROVOLNÁ (VPRAVO) V MUZIKÁLU SHOWTIME, FOTO P. ŠEDIVÝ
↓ PŘEBAL CD

BAZÉNOVÁ ZASTŘEŠENÍ

○ Odolnost proti klimatickým vlivům

○ Nejširší výběr modelů

POCHOZÍ
KOLEJNICE

MADLO PRO
SNADNOU MANIPULACI

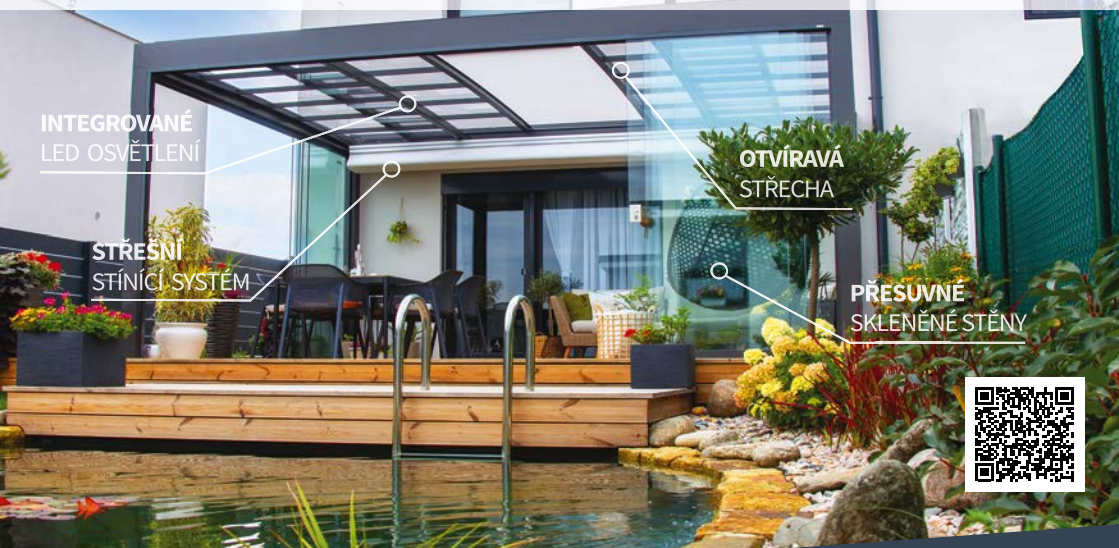
AIR FRESH
SYSTÉM

INDIVIDUÁLNÍ
ROZMĚRY

BIOKLIMATICKÉ PERGOLY

○ Dálkové ovládání ○ Prostor pro vířivou vanu

INTEGROVANÉ
LED OSVĚTLENÍ

STŘEŠNÍ
STÍNÍCÍ SYSTÉM

OTVÍRAVÁ
STŘECHA

PŘESUVNÉ
SKLENĚNÉ STĚNY

Showroom Praha, Rohanské nábřeží 15, Praha 8, tel.: +420 734 391 529
Showroom Orel u Chrudimi, Orel 18, okr. Slatiňany, tel.: +420 603 565 510
www.alukov.cz

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 www.vcd.cz
f [FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE](https://facebook.com/vcd.pardubice)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRNOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRNOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

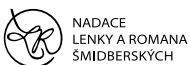
GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2022 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. MEJZLÍK, ZAHRADNÍ SLAVNOST, FOTO J. FAUKNER